

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **G. S. G.R. A.,**
státní příslušnost Království Bahrajn
t. č. Lázně Darkov, Čsl. Armády 2954/2, 733 12 Karviná-Hranice
zastoupený Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2024, č. j. CRP-22561-2/ČJ-2024-930310-V241, o uložení správního vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutím ze dne 6. 5. 2024, č. j. CRP-22561-2/ČJ-2024-930310-V241 (dále jen „napadené rozhodnutí“), částečně změnilo a částečně potvrdilo

rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 20. 3. 2024, č. j. KRPT-305758-30/ČJ-2023-070022 (rozhodnutí správního orgánu I. stupně), o uložení správního vyhoštění. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění, přičemž doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a smluvních států, byla stanovena v délce šesti měsíců.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Podle záznamu správního orgánu I. stupně ze dne 30. 11. 2023, č. j. KRPT-305758-1/ČJ-2023-070022, policisté provedli dne 30. 11. 2023 v 10:00 hod. v Lázních Darkov v Karviné pobytovou kontrolu žalobce. Žalobce předložil platný cestovní pas Bahrajnu č. 2697008 a vízum CZE č. 011274221, typu „C“, platné od 25. 7. 2023 do 23. 7. 2024 s délkou pobytu 90 dnů, vydané velvyslanectvím České republiky v Rijádu. Žalobce na toto vízum přicestoval na území schengenských států letecky dne 7. 8. 2023 na letiště Krakov v Polsku. Poté odcestoval do Lázní Darkov v Karviné, kde téhož dne započal léčbu ve formě komplexní balneorehabilitace. Žalobce je po cévní mozkové příhodě ochrnutý a pohybuje se pouze pomocí invalidního vozíku. Přicestoval za doprovodu manželky, která ovšem již odcestovala; o žalobce pečují ošetřovatelky z Lázní Darkov. Vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území smluvních států Evropské unie do 4. 11. 2023. Od 5. 11. 2023 žalobce pobýval na území smluvních států EU neoprávněně, bez platného oprávnění k pobytu.
3. Správní orgán I. stupně vydal dne 30. 11. 2023 oznámení o zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace.
4. Usnesením ze dne 30. 11. 2023, č. j. KRPT-305758-4/ČJ-2023-070022, ustanovil správní orgán I. stupně žalobci podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, pro řízení ve věci správního vyhoštění opatrovníka A.G.
5. Z potvrzení ze dne 27. 11. 2023, vystaveného MUDr. K. J., Lázně Darkov, a. s., se podává, že žalobce nastoupil 7. 8. 2023 do Lázní Darkov, a. s. ke komplexní balneo-rehabilitaci, kde se léčí doposud. Jeho zdravotní stav mu nedovoluje přerušit léčbu a vycestovat z území České republiky v době platnosti víza. K tomuto potvrzení je přiložena lékařská zpráva o výsledku léčení.
6. Při výslechu dne 6. 12. 2023 opatrovník žalobce mimo jiné uvedl, že žalobce je po mozkové mrtvici upoután na invalidní vozík, nemluví plynulou řečí, při složitější komunikaci používá svůj mobilní telefon, který ovládá pouze palcem jedné ruky. Léčba žalobci prospívá. Chce zůstat v lázních co nejdéle, aby došlo k dalšímu zlepšení jeho zdravotního stavu. Po ukončení léčby se chce vrátit do domovského státu za svou rodinou. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské, kulturní či ekonomické vazby. Ukončení pobytu na území České republiky by pro žalobce nebyl žádným zásahem do soukromého či rodinného života.
7. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 7. 12. 2023 se podává, že vycestování žalobce do Bahrajnu je možné.

8. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 22. 12. 2023, č. j. KRPT-305758-19/ČJ-2023-070022, kterým žalobci uložil správní vyhoštění. Toto rozhodnutí žalovaný pro nepřezkoumatelnost zrušil rozhodnutím ze dne 9. 2. 2024, č. j. CPR-5268-3/ČJ-2024-930310-V241, a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
9. Správní orgán I. stupně proto vyžádal nové závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 11. 3. 2024, ze kterého se podává, že vycestování žalobce do Bahrajnu je možné.
10. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále Informaci OAMP ze dne 6. 3. 2024, Bahrajn – Bezpečnostní a politická situace v zemi, záznam o seznámení opatrovníka žalobce s podklady řízení ze dne 20. 3. 2024 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 20. 3. 2024, č. j. KRPT-305758-30/ČJ-2023-070022.
11. Správní orgán I. stupně ve věci rozhodoval podruhé a rozhodnutím ze dne 29. 3. 2024 uložil žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců správní vyhoštění. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojila opatrovnice žalobce odvoláním, na jehož základě žalovaný napadeným rozhodnutím částečně změnil a částečně potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

III. Žaloba

12. Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí včasnou žalobou. Uvedl, že je na invalidním vozíku. V České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov Karviná. V této léčbě by rád pokračoval, neboť v případě jeho vycestování a přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování a následnému zhoršení jeho zdravotního stavu. Ve své zemi nemá možnost zlepšit svůj zdravotní stav jako v České republice, chce být zase zdravý.
13. Za účelem ochrany práv žalobce, který není schopen komunikovat jinak než prostřednictvím mobilního telefonu, který ovládá jedním prstem, krajský soud usnesením ze dne 2. 7. 2024, č. j. 20 A 25/2024-16, ustanovil opatrovníkem A.G., která žalobce zastupovala v průběhu správního řízení. Ta následně dne 23. 7. 2024 udělila plnou moc Mgr. Faridu Alizeyimu, aby žalobce v řízení zastupoval.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby žalobce, přičemž v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ve svém postupu neshledal žalovaný pochybení.

V. Jednání soudu

15. Jednání soudu se uskutečnilo dne 12. 9. 2024. Žalovaný se přípisem ze dne 16. 8. 2024 z jednání řádně omluvil, krajský soud jednal v jeho nepřítomnosti. Zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby a doplnil, že považuje napadené rozhodnutí za nepřiměřené. Žalovaný měl povinnost přihlídnout ke zdravotnímu stavu žalobce a k tomu, že se tento stav zlepšuje hlavně díky pobytu v lázních v České republice. Napadené rozhodnutí dopadá příliš tvrdě na žalobce, což měl krajský soud zohlednit a napadené rozhodnutí z tohoto důvodu zrušit. Krajský soud přečetl vyjádření žalovaného ze dne 13. 6. 2024 a seznámil zástupce žalobce s podstatnými částmi správního spisu. Poté krajský soud dal zástupci

žalobce prostor ke konečnému návrhu a postupoval podle § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

VI. Posouzení věci krajským soudem

16. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců).
17. Žaloba není důvodná.
18. Podle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců *cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a oprávněním k pobytu, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
19. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na pět let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
20. Podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
21. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
22. Krajský soud předně odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž rozhodnutí o správním vyhoštění nemá sankční povahu a nejde o správní trestání; jedná se o správní opatření, kterým stát toliko vyjadřuje svůj zájem na tom, aby se dotčený cizinec na území státu nezdržoval (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 Azs 125/2004-54, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 5 Azs 94/2005-52).
23. Žalobce přicestoval na území schengenských států letecky dne 7. 8. 2023 na krakovské letiště a téhož dne dorazil do Lázní Darkov v Karviné. Již výše bylo uvedeno, že vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území členských států Evropské unie toliko do 4. 11. 2023. Po tomto datu nedisponoval žalobce žádným pobytovým oprávněním. Žalobce do dne ukončení oprávněného pobytu v České republice z území schengenských států nevystoupal, nýbrž nadále pobýval v Lázních Darkov, a. s., přestože v té době již nedisponoval žádným pobytovým titulem.
24. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení nikterak nerozporoval či nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil, když vydal rozhodnutí o

správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců a žalovaný toto rozhodnutí napadeným rozhodnutím potvrdil. Jak oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným cestovním dokladem a oprávněním k pobytu podle § 103 písm. n) citovaného zákona.

25. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby jsou v podstatě shodné důvody uváděné v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, konkrétně potřeba dalšího léčení, resp. dlouhodobé rehabilitace, která by v případě přerušení vedla k zastavení zlepšování zdravotního stavu či jeho následnému zhoršení.
26. Krajský soud nemůže než souhlasit se závěry žalovaného, že bylo pouze a jen na žalobci, aby si jako příslušník Království Bahrajn hodlalý podstoupit na území České republiky dlouhodobou rehabilitační léčbu zajistil a požádal o vhodné vízum, respektive o platné povolení k pobytu v potřebném rozsahu.
27. Rozsah samotné délky léčby rozhodně není důvodem pro to, aby žalobce mohl vědomě porušovat zákony České republiky a pobývat na jejím území bez platného pobytového titulu. Lze přičítat toliko k tíži žalobce, že si předem neověřil potřebnou délku své léčby a podle obsahu zjištěného se nevybavil relevantním povolením k pobytu, zde nejspíše povolením k dlouhodobému pobytu. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se svým vlastním zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení.
28. V tomto směru nelze přihlídnout k žalobní námitce spočívající v přání žalobce nadále pokračovat v léčbě, jejímž přerušením by došlo k zastavení zlepšování jeho zdravotního stavu. I Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že cizinec „*není oprávněn dovolávat se svého špatného zdravotního stavu a nutnosti další léčby v České republice, neboť v takovém zdravotním stavu již do České republiky přicestoval*“ (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2020, č. j. 4 Azs 379/2018-30).
29. Ve správním řízení přitom v souzené věci žalobce nenamítal, že by s ohledem na svůj zdravotní stav nebyl schopen transferu do země původu. Navíc žalobce uvedl, že se jeho zdravotní stav zlepšuje. Žalobce též netvrdil nic o tom, že by mu jeho zdravotní stav znemožňoval si potřebná povolení k pobytu vyřídit, případně k jejich vyřízení příslušnou osobu zmocnit.
30. Závěrem krajský soud podotýká, že z obsahu výpovědi opatrovníka žalobce před správním orgánem nevyplývá, že by vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobci hrozil nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života, jak předpokládá § 174a odst. 1 a § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Opatrovník žalobce v tomto směru vypověděl, že žalobce na území České republiky nemá žádné společenské, kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.
31. K uvedenému je třeba konstatovat, že oba správní orgány se zabývaly posouzením věci i z pohledu citovaných ustanovení a dostatečně zhodnotily žalobcům nepříznivý zdravotní stav. Zdravotním stavem žalobce se žalovaný podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí na jeho straně 4-5, správní orgán I. stupně pak na straně 5-6 svého rozhodnutí, přičemž soud jejich závěry sdílí. V tomto kontextu krajský soud uvádí, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci, resp. části, činí (srovnej např. rozsudek Nejvyššího

správního ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či jeho rozsudky ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). Je třeba dodat, že si žalovaný obstaral stanovisko Ministerstva vnitra a zkoumal, zda je návrat žalobce do vlasti možný. Splnil tak všechny své povinnosti, postupoval řádně a není mu v posuzované věci co vytknout.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

32. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 12. září 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně